

ÜLES JERUUSALEMMA.

TEGELASED:

Teejuht

Jüngrid:

Jaakob

Johannes

Aednik

2 sõdurit

Maria

KAEVUL

Teejuht:

Siin Jeruusalemmas on viimastel päevadel toimunud palju tähelepanuväärseid sündmusi. Kõik räägivad Naatsareti Jeesusest ja imestavad, kuidas kõik Tema kohta käiv tõsi võib olla.

Sündmused algasid nädal tagasi... Paasapäeva oli just algamas ning Jeesus koos jüngritega oli teel Jeruusalemma. Olime kuulnud inimesi sosistamas vandenõust Jeesuse vastu ja üritasime Teda hoiatada, kuid sellegi poolest tahtis Jeesus veeta pühad just siin. Kuulsin, kui ta andis ühele oma jüngerile ülesande järgneda kaevu juurest veekannu kandvale mehele ja korraldada pidusöömaaeg seal, kuhu see mees läheb. Kummaline soov! Mehed ju ei kannu veekanne! Kuid sellel päeval nägime tõepoolest kaevul vett ammutavat meest. Peetrus ja Johannes järgnesid talle ja leidsidki söömaajaks sobiva ruumi.

ÜLEMISES TOAS

Teejuht:

Kas siin ongi see koht, kus te paasatalle sõite?

Johannes:

Jah, just selle laua äärde seadsime end pidusöömaajale.

Jaakob:

Söögi ajal tuli jutuks ka see, kes meist on suurim.

Johannes:

Läksime sellel teemal isegi päris tuliselt vaidlema.

Jaakob:

Siis võotas Jeesus end linasesse riidesse, võttis veenõu ja asus pesema meie jalgu.
"Olen andnud teile eeskuju, et te teeksite nii nagu mina."

Johannes:

Mõne aja pärast võttis Jeesus leiva, tänas, andis meile ja ütles: "Võtke, see on minu ihu."

Jaakob:

Ja seejärel võttis Ta karika, tänas ja ütles: "See karikas on uus leping minu veres, mis teie eest valatakse pattude andeksandmiseks..."

Johannes:

Siis lõpetasime söömaaja tänulauluga ja läksime Õlimäele.

KETSEMANI AIAS.

Jaakob:

Läksime Ketsemani aeda. Olime käinud seal päris mitmel korral.

Teejuht:

Kuulsime, et Jeesus käis siin oma viimasel õhtul. Kas sina aednik tead midagi neist sündmustest, mis nüüd on pannud kogu Jeruusalemma kihama?

Aednik:

See oli tähelepanuväärne öö. Istusin rahulikult siin vaikes aias, kui nägin oma sõpra Jeesust koos oma õpilastega siiapoole tulevat nagu Ta seda mitmel korral varemgi oli teinud.

Jeesus innustas oma jüngrid palvetama ja läks ise pisut eemale. Kuulsin Teda palvetamas: "Isa, Sinule on kõik võimalik. Võta see karikas minu pealt ära. Aga ometi sündigu mitte minu vaid Sinu tahtmine."

Siis ma veel ei taibanud, et Ta rääkis oma ristisurmast.

Seejärel läks Jeesus tagasi oma jüngrite juurde ja leidis nad magamast.

Äkki märkasin siiapoole tulemas suurt hulka lampide ja relvadega varustatud inimesi.

Ka Juudas Iskariot, üks Jeesuse jüngritest, oli nendega kaasas. Ta läks Jeesuse juurde ja ütles: "Õpetaja" ning suudles Teda. Sellepeale sõdurid tormasid Jeesuse juurde ja võtsid Ta kinni!

Lügrid põgenesid paanikas siia aiasoppidesse. Sõdurid ja rahvas viisid aga vangistatud Jeesuse minema. Möödamannes heitis Jeesus mulle oma kurva pilgu ja ka mina jooksin häbenedes kiiresti minema - suutsin meeleheitest vaid nutta.

TEEL KOLGATALE

Teejuht:

Seda teed kutsutakse Via Dolorosaks - kannatuste teeks. Seda teed mööda läks Jeesus oma risti kandes. Kui Ta väsis ja kukkus oma risti raskuse all, käskisid sõdurid ühel mehel rahva hulgast kanda Jeesuse risti edasi kuni Kolgatanani.

I Sõdur:

Meie olemegi need sõdurid. Saime käsu ilmuda Pilaatuse lossi. Seal loovutati meile kolm meest, kelle pidime viima ristilöömisele.

II Sõdur:

Mäletan hästi Jeesust; Ta ei paistnud üldse kurjategija moodi olevat. Minu meelest oli väga raske teda koos ristiga edasi minema sundida.

I Sõdur:

Lõpuks Ta nõrkeski väsimusest risti all. Kutsusime seejärel ühe möödakäija ja käskisime tal risti edasi kanda.

II Sõdur

Seal Kolgatal nad siis risti löödigi. Selle mehe ristil oli tähendusrikas tekst: Jeesus Naatsaretlane juutide kuningas.

I Sõdur:

Kuulsin kuidas Jeesus hüüdis Jumala poole: "Isa, Sinu kätte annan ma oma vaimu!" ja siis Ta suri. Maa värises, kaljud murenesid ja kõikjal läks pimedaks nagu öösel.

II Sõdur:

Seda kõike nägin tõepoolest ka mina ja võin vaid uskuda, et Ta tõepoolest oli Jumala Poeg.

Teejuht:

Varsti jõuame Kolgatale. Seal jääme mõneks hetkeks vaikuses tühja risti ette seisma.

HAUA JUURES

Teejuht:

Shalom, Maria! Linnas räägitakse, et sul on suuri uudiseid. Räägi neist meile ka.

Maria:

Meeleldi. Ma tulin hommikul vara, nädala esimesel päeval, siia hauale. Mul oli kaasas healõhnalisi ürte, millega ma tahtsin võida Jeesuse ihu.

Teepeal mõtlesin, kes küll veeretaks selle suure kivi haua eest ära, et ma sisse saaksin.. Kuid siin ootas mind üllatus. Kivi oli juba haua eest ära veeretatud ning haud oli tühi.

Kõigepealt ma mõtlesin, et keegi on Jeesuse ihu ära varastanud. Jooksin kiiresti sellest Peetrusele ja teistele jüngritele teatama. Johannes ja Peetrus tormasid kohe siia ja nägid ka ise, et Jeesust ei olnud enam siin.

Minagi tulin siia tagasi ja jäin haua juurde nutma. Siis kuulsin kedagi küsivat: "Miks sa nutad, keda sa otsid?" Pidasin küsijat aednikuks ja ütlesin talle: "Kui sina oled Ta ära viinud, siis ütle, kuhu sa oled Ta pannud, et ma saaksin Ta ära tuua". Siis see mees

sõnas mulle vägagi tuttava häälega: "Maria!". See oli Issand! See oli Jeesus. Ta käskis mul kiiresti sõprade juurde minna ja rääkida neile, et ma Teda olin näinud. Jeesus tõepoolest elab!

JÄRELSÕNA

Teejuht:

Oleme nüüd jälginud Jeesue kannatusteed Paasasöömaajast kuni tühja hauani. Enne taevasse minekut andis Jeesus oma jüngritele ülesande: "Minge ja tehke jüngriteks kõik rahvad neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja neid õpetades pidama kõike, mida mina teid olen käskinud. Ja vaata, mina olen iga päev teie juures maailma-ajastu otsani."

Selle Jeesuse antud käsu järgi on ka meid ristitud ja võetud Jeesuse jüngriteks. Ka meile kuulub lubadus: Jeesus on alati meiega.